

Dosar nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 19 Septembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte

Judecător

Grefier

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelantul reclamant [REDACTAT] împotriva încheierii de ședință din data de 13.12.2023 și a sentinței civile nr. [REDACTAT], pronunțate de Tribunalul București, în dosarul nr. [REDACTAT] în contradictoriu cu intimata pârâtă [REDACTAT], cauza având ca obiect calcul drepturi salariale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 05.09.2024 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin. 1 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 19.09.2024.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o dezlegare de principiu cu privire la o chestiune de drept, constată următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată la data de 29.08.2023 pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr. [REDACTAT], așa cum a fost precizată la data de 25.09.2023, reclamantul [REDACTAT], în contradictoriu cu pârâta [REDACTAT], a solicitat obligarea pârâtei:

- să stabilească în mod corect salariul reclamantului conform Anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017, cu respectarea art. 39 alin. 2 din aceeași lege;
- să achite reclamantului toate diferențele salariale dintre salariul încasat și salariul pe care trebuie în mod legal să-l încaseze conform Anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017, de la data încheierii contractul individual de muncă, respectiv 02.05.2023, și până la data încadrării conform capătului I de cerere, actualizate cu indicele de inflație,
- să plătească daune interes moratorii egale cu dobânda legală calculate de la data scadenței fiecărei sume până la data plății efective;
- să plătească cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii, după ce descrie situația raportului juridic dintre părți și demersurile administrative întreprinse de reclamant pentru reîncadrare, arătând și prevederile legale pe care le consideră incidente în cauză, subliniind distincția dintre învățământ și administrație, reclamantul a susținut în esență că datorită naturii juridice a pârâtului de Instituție Militară de învățământ superior activitatea de învățământ a acesteia este prioritară și centrală fapt care atrage reevaluarea tuturor funcțiilor didactice auxiliare, de conducere sau executie.

Deoarece funcția reclamantului de Șef birou reprezintă o funcție auxiliară de conducere în cadrul învățământului superior, acesta pretinde reîncadrarea în Anexa nr. 1 la Legea-cadru nr. 153/2017.

2. Apărările formulate în raport cu cererea de chemare în judecată

Prin **întâmpinarea** formulată, pârâta a arătat în esență, că Instituția militară de învățământ a fost fondată prin Hotărârea de Guvern nr. 585/1990 privind înființarea [REDACTAT], cu modificările și completările ulterioare, ca instituție de învățământ superior, având la bază Hotărârea de Guvern nr. 521/1990 privind organizarea și funcționarea învățământului în România în anul școlar (universitar) 1990/1991.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Legea nr.1/2011), instituțiile de învățământ care fac parte din sistemul național de învățământ superior includ toate instituțiile de învățământ superior acreditate.

Acestea sunt organizații furnizoare de educație care desfășoară activități de învățământ pe bază de programe de studii autorizate și, după caz, acreditate, în condițiile legii, de formare inițială și continuă de nivel universitar, programe ce funcționează pe principiul calității necesare pentru satisfacerea încrederii beneficiarilor direcți și indirecti din societate, iar actele de finalizare a studiilor sunt emise de instituțiile de învățământ superior acreditate.

Învățământul superior se poate organiza doar în instituții de învățământ superior care au obținut autorizarea de funcționare provizorie sau acreditarea, potrivit legii.

[REDACTAT] nu este organizat ca o instituție de învățământ superior, structurile de conducere în instituțiile de învățământ superior fiind senatul universitar și consiliul de administrație.

Pregătirea academică a studenților școlarizați pentru nevoile Ministerului Apărării Naționale, precum și pentru alți beneficiari externi se realizează în baza unui protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Educației și Ministerul Sănătății.

Studenții militari urmează același program de învățământ ca și studenții civili ai facultăților de medicină generală, medicină dentară și respectiv farmacie în cadrul Universității de medicină și farmacie „Carol Davila” București și Universității de medicină, farmacie, științe și tehnologie „George Emil Palade” Târgu Mureș și sunt declarați absolvenți ai acestor universități care eliberează diplomele de licență și nu [REDACTAT].

Pregătirea specifică medico-militară se face în cadrul celor două catedre din [REDACTAT], fiind o pregătire profesională continuă, pe module și discipline în scopul însușirii de către studenți a terminologiei militare și medico-militare.

Statul de organizare al [REDACTAT] a intrat în vigoare începând cu data de 01.10.2010, anterior publicării Legii nr. 1/2011, iar funcția de șef birou gr. II, biroul evidență studenți pe care o ocupă reclamantul a fost înființată la data de 01.01.2023.

Coeficientul funcției a fost stabilit în statul de organizare al instituției militare de învățământ potrivit dispozițiilor Anexei nr. VIII, familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” - coeficient 2.04-2,29 S din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (coeficient 2,04-2,29 S) și nu cum greșit susține reclamantul potrivit prevederilor Anexei nr. I (coeficient 2,90-3,18 S) din actul normativ menționat.

A menționat că statul de organizare a fost analizat și aprobat de mai multe structuri din cadrul Ministerului Apărării Naționale și anume Direcția medicală, Direcția structuri și planificarea înzestrării, Statul Major al Apărării, documentul conținând informații clasificate.

Solicitarea reclamantului de a fi salarizat conform „Anexei nr. I, Cap 1 pct.3 - funcții de conducere pentru funcții didactice auxiliare - tabel învățământ superior, nr. crt.6 - șef birou, grad II - salariu de baza 7950, coeficient 3,18” nu poate fi reținută întrucât coeficientul este

mai mare decât al comandantului [REDACTED], aspect contrar regulilor specifice privind ierarhizarea funcțiilor din Ministerul Apărării Naționale.

Scopul principal al înființării postului de șef birou gr. II, biroul evidență studenți îl reprezintă organizarea și conducerea activităților de secretariat și evidență studenți.

În anunțul privind organizarea concursului de încadrare a postului de șef birou gr. II, biroul evidență studenți erau prevăzute principalele atribuții ale postului, atribuții specifice domeniului secretariat și administrație. Astfel, reclamantul știa încă din momentul participării la concurs care sunt principalele atribuții ale postului.

Din analiza fișei postului, rezultă că acesta îndeplinește atribuții specifice activităților de secretariat și de administrație.

Prin încheierea contractului individual de muncă reclamantul a fost de acord cu condițiile de încadrare, precum și cu salarizarea aferentă (lit. I, pct. 2 din C.I.M.).

Salariul de bază a fost stabilit potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, în acest sens, prin Direcția medicală s-au comunicat elementele de salarizare pentru o funcție similară aflată în plată la data respectivă.

3. Soluția primei instanțe

Prin sentința civilă nr.

Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [REDACTED] în contradictoriu cu pârâta [REDACTED], ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarea situație de fapt și de drept:

Reclamantul este salariatul Institutului pârât în baza contractului individual de muncă nr. 203/A-188/27.04.2023 încheiat pe durată nedeterminată începând cu data de 02.05.2023, fiind încadrat în funcția de Șef Birou gradul II la Biroul evidență studenți cu un salariu de bază brut de 5.730 lei stabilit prin raportare la Anexa nr. VIII la legea nr. 263/2010, la care se adaugă și anumite sporuri.

Acest contract a fost modificat în mai multe rânduri astfel:

- la data de 22.05.2023 când a fost încheiat Actul adițional nr. 204/A-188/22.05.2023 (f 29) prin care s-a modificat structura salariului de bază lunar, cel total rămânând același de 6.776 lei,

- la data de 14.07.2023 când a fost încheiat Actul adițional nr. 204/A-188/14.07.2023 (f 30) prin care din nou s-a modificat structura salariului de bază lunar care s-a mărit, cel total ajungând la 7.176 lei.

Din analiza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, tribunalul a reținut că pe perioada de interes din acțiune între reclamant, în calitate de salariat, și pârât, în calitate de angajator, a fost încheiate un contract individual de muncă și acte adiționale la acestea referitoare inclusiv la încadrare și salarizare, acte care nu rezultă că au fost contestate și eventual anulate.

Deoarece prin prezenta acțiune s-a solicitat schimbarea încadrării și implicit recunoașterea și plata altor drepturi bănești în contra acestor acte care se află în circuitul civil și produc efecte juridice nefiind anulate, instanța a respins acțiunea ca neîntemeiată deoarece nu a putut stabili altfel fără a destabiliza circuitul civil în care ar produce efecte concomitent mai multe acte (Decizii, contracte de muncă și/sau acte adiționale în paralel cu o hotărâre judecătorească ce nu le anulează, dar le contrazice).

Prima instanță a apreciat că în situația în care salariatul contestă implicit legalitatea încadrării și salarizării sale care sunt stabilite prin contractul individual de muncă sau printr-un act adițional la acesta are obligația procesuală de a solicita și anularea acestui act sau ale unor clauze ale acestuia, întrucât în măsura în care clauzele sunt în vigoare (deci se bucură de

prezumția de legalitate), în sarcina angajatorului nu se poate naște obligația de plată a altor drepturi salariale decât cele convenite în baza unei încadrări neschimbate.

Chiar și dacă s-ar aprecia că încadrarea și salarizarea încalcă prevederi legale și conduc la nulitatea absolută a clauzelor convenite de părți în acest sens, instanța ar putea-o invoca din oficiu pe cale de excepție (aceasta fiind, în fapt, o apărare de fond) numai în situația în care se solicită executarea contractului, acestei solicitări opunându-i-se nulitatea acestuia ori a unui act adițional la acesta, ceea ce nu este cazul în speță.

Nu se putea solicita reîncadrarea, ce poate fi un efect al nulității actelor încheiate de părți în acest sens, fără a se solicita și nulitatea actelor respective în baza cărora au fost plătite drepturile salariale mai mici decât cele pretinse.

În aceste condiții, este fundamental eronat a se aprecia că reclamantul poate formula o acțiune având ca obiect reîncadrarea și plata unor drepturi bănești mai mari decât cele plătite în baza unui contract, cu invocarea eventual pe cale de excepție a nulității absolute a contractului, eludându-se eventual în această manieră termenul de prescripție prevăzut pentru dreptul material la acțiune.

În prezenta cauză nici nu s-a invocat nimic în legătură cu legalitatea actelor încheiate între părți, deși instanța a interpelat partea expres în acest sens.

În plus față de cele de mai sus, instanța a reținut că fiind instituție publică, pe perioada din acțiune personalul pârâtului este supus prevederilor legii nr. 153/2017 care a stabilit o procedură specială de contestare a actelor administrative de stabilire a drepturilor bănești cuvenite în baza acesteia, procedură care devine obligatorie atunci când respectivul act a fost comunicat salariatului, cum este cazul în speță, invocând interpretarea Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. 7/2019 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța vizând "interpretarea art. 34 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, art. 7 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, respectiv dacă aceste prevederi legale instituie sau nu o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii cu acțiuni având ca obiect obligarea angajatorilor la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite ori prin contracte individuale de muncă sau acte adiționale la acestea din urmă"

Instanța a reținut că stabilirea unui alt salariu de bază și a sporurilor cuvenite țin de încadrarea activităților prestate de salariați în funcțiile din Anexele la Legea nr. 153/2017 și sunt de esența raportului de muncă dintre părți, astfel că greșita interpretare a legii în acest sens reprezintă eventual un motiv de nelegalitate a actelor care le atestă fie că sunt individuale, fie că sunt consensuale.

Existența acestor acte împiedică instanța să recunoască în paralel o altă încadrare și alte drepturi bănești deoarece prin aceasta s-ar anula, în urma unui demers judiciar care nu are ca obiect verificarea legalității acestor acte, fie competențele administrative ale ordonatorului de credite, fie voința părților care au semnat respectivele acte.

Urmare celor de mai sus, deoarece în speță nu s-a solicitat și nici nu s-a făcut proba că anterior s-a solicitat și obținut anularea actelor administrative de stabilire a drepturilor bănești ori a actelor adiționale încheiate între părți, contestate implicit în prezenta cauză în care se tinde la obținerea, în paralel cu aceste acte, a altei încadrări și valori ale drepturilor bănești decât cele deja stabilite și plătite reclamantului, prima instanță a constatat că pârâtul a efectuat încadrarea și plata drepturilor bănești aferente în baza unor acte valabile, motiv pentru care a respins această cerere ca neîntemeiată.

4. Apelul

Împotriva acestei sentințe și a încheierii de ședință din data de 13.12.2023 a declarat apel reclamantul [REDACTAT], prin care a solicitat admiterea apelului formulat, anularea încheierii de ședință și a sentinței civile apelate și în rejudecare: admiterea excepției lipsei calității de reprezentant al [REDACTAT] față de [REDACTAT] pe fond, admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea apelului, apelantul reclamant a arătat că din data de 02.05.2023, deține funcția de Șef birou, gradul II, la Biroul evidență studenți din microstructura instrucție și educație a [REDACTAT]. De asemenea, a arătat că la data de 22.05.2023 i-a fost comunicat Actul adițional nr. 204/A-188 din 22.05.2023 de modificare și completare a C.I.M. nr. 203 din 27.04.2023, prin care s-a stabilit salariul de bază, prin construcție, fără a fi respectate dispozițiile art. 39 alin. (2) din Legea nr. 153/2017.

Intrucât a considerat că salariul de bază trebuie să fie stabilit conform anexei nr. I din Legea nr. 153/2017, și cu respectarea art. 39 alin. (2) din aceeași lege, la data de 17.07.2023 a formulat plângere prealabilă împotriva modului de stabilire a salariului, înregistrată cu nr. N1P69/17.07.2023, în conformitate cu dispozițiile art. T din C.I.M., conform cărora: „Conflictele în legătură cu încheiere, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea prezentului contract individual de muncă pot fi soluționate atât pe cale amiabilă prin procedura concilierii, cât și de instanța judecătorească competentă material și teritorial, potrivit legii”.

Ulterior formulării plângerii prealabile, la data de 03.08.2023 i-a fost comunicat actul adițional nr. 212/A-188 din 14.07.2023 de modificare și completare a CIM nr. 203 din 27.04.2023, salariul fiind stabilit tot conform anexei nr. VIII din Legea nr. 153/2017, motiv pentru care l-a contestat, cererea fiind înregistrată cu nr. N1P75 din 03.08.2023.

Contestația anterior menționată a fost formulată în temeiul art. 37 alin. (2) din Legea nr. 153/2017, deși contractul individual de muncă și actele adiționale nu reprezintă în sine un act administrativ de stabilire a drepturilor salariale.

La data de 17.08.2023 i-a fost comunicat răspunsul cu nr. RN1P69 din 16.08.2023, prin care i-au fost respinse solicitările, ca nefondate.

Având în vedere că, atât plângerea prealabilă, cât și contestația formulate împotriva modului stabilirea salariului prin contract și actele adiționale au fost respinse de ordonatorul de credite, în conformitate cu art. 37 alin. (4) din Legea nr. 153/2017, a formulat cererea de chemare în judecată, arătând că salariul stabilit prin contract și actele adiționale încalcă dispozițiile Legii nr. 153/2017.

În urma soluționării litigiului, prin sentința civilă nr. [REDACTAT], instanța a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamant, motivând că nu se poate restabili salariul în lipsa contestării actului administrativ de stabilire a salariului.

Referitor la sentința civilă nr. [REDACTAT], a precizat în esență, că prima instanță nu a analizat cererile și argumentele părților, pronunțând o hotărâre copy - paste cu alte hotărâri anterioare ale Tribunalului București în spețe asemănătoare, anulate de Curtea de Apel București. De asemenea, motivarea primei instanțe nu are nicio legătură cu litigiul și totodată, aspectele susținute de prima instanță nu au fost puse în discuția părților.

Astfel, a apreciat că prin hotărârea pronunțată, prima instanță nu a intrat pe fondul cauzei, soluția și motivarea ținând de inadmisibilitatea cererii în lipsa contestării actului administrativ de stabilire a salariului, aspect care ar fi trebuit să fie pus în discuția părților, dar, totuși, s-a pronunțat asupra temeiniciei obiectului cererii.

Pe fondul cauzei, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, prin care a solicitat obligarea pârâtului să stabilească în mod corect salariul acestuia, conform anexei I din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu respectarea art. 39 alin. (2) din aceeași lege.

În ceea ce privește salarizarea conform anexei nr. I, a arătat că potrivit R.O.F.-ului, fișei postului și dispozițiilor legale, deține o funcție auxiliar didactică, care este prevăzută în legea salarizării.

Apelantul a arătat că [REDACTED] a fost înființat prin H.G. nr. 585/1990 ca o instituție militară de învățământ superior, iar regulamentul de organizare și funcționare a fost aprobat prin Ordinul nr. 102/2009.

Deși intimatul nu se recunoaște a fi instituție de învățământ superior, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordinul Ministrului Educației nr. 6434/21.12.2022: „Numărul de locuri - granturi de studii (anul I) finanțate de la bugetul de stat pentru studii universitare de licență, la forma de învățământ cu frecvență, din instituțiile de învățământ superior de stat, pentru anul universitar 2022-2023, este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin”; iar conform nr. crt. 54 din anexa nr. I a ordinului, Institutul Medico-Militar a avut un număr de 97 de posturi finanțate de la bugetul de stat. Așadar, este lipsit de raționament orice argument conform căruia [REDACTED] nu este instituție de învățământ superior, deși primește finanțare de la bugetul de stat conform legii învățământului.

Potrivit art. 2 din R.O.F., activitatea de învățământ este prioritară, iar potrivit art. 7 locțiitorul exercită nemijlocit conducerea la nivel structural, funcțional și operațional a procesului de învățământ.

Reclamantul a menționat că deține funcția de Șef birou la Biroul Evidență Studenți din Microstructura Instrucție și Educație, aflată în subordinea locțiitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. b) din R.O.F., biroul învățământ și pregătire de luptă este o structură în subordinea locțiitorului.

Sub acest aspect, biroul învățământ și pregătire de luptă din R.O.F. poartă denumirea în realitate de Microstructură Instrucție și Educație.

Potrivit art. 8 alin. (2) din R.O.F., structurile subordonate locțiitorului, deci și biroul evidență studenți, îndeplinesc următoarele atribuții: „a) proiectarea, planificarea și programarea, organizarea, coordonarea, controlul, evaluarea și perfecționarea procesului de învățământ; b) planificarea, organizarea, coordonarea și controlul activității de cercetare științifică; c) planificarea, organizarea și desfășurarea pregătirii științifice, de specialitate și metodice a personalului didactic; d) planificarea, organizarea, coordonarea și controlul logisticii didactice a procesului de învățământ și administrarea resurselor alocate acestuia”.

În conformitate cu art. 15 din R.O.F.: „(1) Activitățile de proiectare a învățământului se coordonează de către comandant și se conduc nemijlocit de către locțiitor.

(2) În calitate de structură specializată în proiectarea și gestionarea procesului de învățământ, Biroul învățământ și pregătire de luptă asigură:

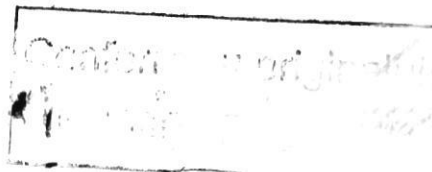
a) elaborarea studiului de fundamentare a curriculumului educațional;
b) elaborarea proiectului planului de învățământ;
c) stabilirea obiectivelor pedagogice pentru fiecare disciplină de învățământ/modul de instruire;

d) instruirea metodică a personalului didactic privind obiectivarea conținuturilor pregătirii medico-militare în documentele de conducere a învățământului;

e) conceperea și aplicarea instrumentelor de evaluare și a modalităților de reglare a procesului de învățământ.”.

Așadar, microstructura instrucție și educație, denumită în R.O.F. drept biroul învățământ și pregătire de luptă contribuie în mod direct și nemijlocit la procesul de învățământ din cadrul [REDACTED].

În ceea ce privește biroul evidență studenți, potrivit art. 23 din R.O.F.: „(1) Activitatea de învățământ se desfășoară pe baza planificării elaborate de Biroul învățământ și pregătire de luptă, în colaborare cu catedrele, avizată de directorul adjunct pentru învățământ și aprobată de comandant. (2) Planificarea include repartiția temelor și ședințelor pe luni și programarea

orară."; iar potrivit fișei postului are, printre altele, următoarea atribuție: „Contribuie la planificarea semestrială și lunară a orelor de pregătire medico-militară a studenților, ținând cont de prevederile Ordinului MApN nr. M 58/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor privind corpul instructorilor militari”.

Astfel, pe lângă celelalte atribuții care au legătură directă cu procesul de învățământ, desfășoară și o activitate menționată expres în R.O.F., având în vedere că activitatea de învățământ se desfășoară pe baza planificării care este în atribuțiile din fișa postului, motiv pentru care funcția este una auxiliar didactică de conducere.

Așa cum a explicat prin cererea introductivă, funcția de șef birou este una auxiliar didactică de conducere și nu este de secretariat și administrație, precum susține intimatul.

În sistemul de învățământ superior, funcțiile sunt didactice și nedidactice/administrative. Funcțiile didactice sunt cele de predare și cele auxiliare; funcțiile de didactice de predare sunt cele specifice profesorilor, iar cele auxiliare sunt cele care nu predau, dar susțin procesul de învățământ.

Apelantul a afirmat că funcția de secretar este una auxiliar didactică de execuție. Funcțiile specifice domeniului administrației sunt stabilite de Codul Administrativ. Nu trebuie pus semnul egal între funcțiile nedidactice/administrative și funcțiile din administrație.

Având în vedere că în actul adițional din 14.07.2023 menționează că acesta a fost încheiat ca urmare a OUG nr. 57/2023, intimatul recunoaște implicit statutul apelantului de personal din sistemul de învățământ, având în vedere că OUG nr. 57/2023 privește salarizarea în sistemul de învățământ, adică anexa nr. I. Astfel, prin actul adițional s-a majorat salariul conform OUG nr. 57/2023 raportat la funcțiile nedidactice/administrative. Raportat la aceasta situație, intimatul consideră funcția de șef birou ca fiind o funcție nedidactică/administrativă, dar nu stăpânește proprietatea termenilor. A învederat instanței de apel că nu există în lege funcție de șef birou nedidactică/administrativă și nici funcție de șef birou în sistemul de învățământ, specifică administrației.

Funcțiile auxiliar didactice din sistemul de învățământ superior, specifice familiei ocupaționale învățământ, sunt prevăzute în anexa I din Legea nr. 153/2017, iar funcțiile specifice administrației sunt prevăzute în Codul Administrativ și salarizate conform anexei nr. VIII.

Prin dispozițiile art. 198 alin. (5) din Legea nr. 199/2023 legiuitorul stabilește „expressis verbis” că funcțiile didactice auxiliare sunt stabilite în anexele legilor de salarizare.

Așadar, funcțiile din sistemul de învățământ nu sunt reglementate de dispozițiile Codului Administrativ, specifice celor din administrație.

Sub acest aspect, potrivit art. 382 lit. d) din Codul Administrativ: prevederile prezentului titlu nu se aplică următoarelor categorii de personal bugetar: d) cadrele didactice și alte categorii de personal din unitățile și instituțiile de învățământ;”: Totodată, în Codul Administrativ funcția de șef birou era prevăzută la art. 390.

Raportat la aceasta situație, atât art. 382, cât și art. 390 sunt prevăzute în Titlul II din Codul Administrativ, titlu care, potrivit art. 382 lit. d) din Cod, nu se aplică cadrelor didactice și altor categorii de personal din unitățile și instituțiile de învățământ.

În conformitate cu dispozițiile legii, funcția de șef birou a apelantului este una auxiliar didactică de conducere, întrucât este prevăzută de anexa nr. I a Legii nr. 153/2017 și nu de Codul Administrativ, cum este specific funcțiilor salarizate conform anexei nr. VIII.

În concluzie, a solicitat instanței de apel, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună admiterea apelului formulat, anularea încheierii de ședință din data de 13.12.2023 și a sentinței civile nr. _____, pronunțate de Tribunalul București în dosarul nr. _____, și

în rejudecare: admiterea excepției lipsei calității de reprezentant al _____, față de _____, pe fond, admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată; cheltuieli de judecată.

5. Apărările formulate în raport cu cererea de apel:

Prin întâmpinarea formulată, intimata pârâtă a solicitat respingerea apelului, ca nefondat, și păstrarea sentinței civile nr. [redacted] din 20.12.2023 pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, ca fiind temeinică și legală.

Intimata pârâtă a menționat, în esență, că reclamantul este salariatul [redacted] (denumit în continuare [redacted]), în baza Contractului individual de muncă nr. 203/A- 188/27.04.2023, încheiat pe durată nedeterminată, începând cu data de 02.05.2023, pe funcția de șef birou gradul II la Biroul evidență studenți, cu un salariu de bază brut de 5.730 lei, stabilit prin raportare la dispozițiile Anexei nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Legea nr. 153/2017), la care se adaugă și anumite sporuri.

Acest contract a fost modificat în mai multe rânduri, astfel: la data de 22.05.2023, când a fost încheiat Actul adițional nr. 204/A-188/22.05.2023, prin care s-a modificat structura salariului de bază lunar, rămânând același de 6.776 lei; la data de 14.07.2023, când a fost încheiat Actul adițional nr. 204/A-188/14.07.2023, prin care din nou s-a modificat structura salariului de bază lunar care s-a mărit, ajungând la un total de 7.176 lei.

Având în vedere că în speță nu s-a solicitat anularea actelor administrative de stabilire a drepturilor bănești ori a actelor adiționale încheiate între părți, în care se tinde la obținerea, în paralel cu aceste acte, a altei încadrări și valori ale drepturilor bănești decât cele deja stabilite și plătite apelantului-reclamant, a solicitat să se constate că instituția militară a efectuat încadrarea și plata drepturilor bănești aferente în baza unor acte valabile, motiv pentru a apreciat că se impune respingerea apelului ca nefondat.

II. Problema de drept:

Curtea a pus în discuție la termenul de judecată din data de 05.09.2024, incidența prevederilor art. 2 alin. (1) rap. la art. 1 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Așadar, chestiunea de drept în privința căreia Înalta Curte de Casație și Justiție urmează să pronunțe o hotărâre prealabilă este: „Dacă în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Capitolului I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv a Capitolului II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6 din Anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în corelare cu prevederile art. 1 din HG nr. 585/1990 privind înființarea [redacted], art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al [redacted], aprobat prin Ordinul [redacted] nr. 102/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al [redacted] și art. 291 din Legea educației naționale nr. 1/2011, art. 198 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, salarizarea personalului cu funcții de conducere (șef birou) din cadrul [redacted] se stabilește conform Anexei I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 sau conform Anexei VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6”.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Apelantul reclamant a susținut că dispozițiile legale sunt clare și nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât în cauză este vorba despre o chestiune asupra căreia

instanța trebuie să decidă că apelantul trebuia să fie salarizat conform Anexei nr. 1 a Legii-cadru nr. 153/2017, și nu despre o chestiune de drept.

Intimata pârâtă, prin consilier juridic a apreciat că sunt incidente prevederile O.U.G. nr. 62/2024, solicitând sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Referitor la problema de drept, părțile și-au expus punctul de vedere prin cererea de chemare în judecată, cererea de apel și întâmpinările formulate în cauză.

IV. Analiza admisibilității sesizării

Curtea reține că potrivit art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, *„Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

Potrivit art. 4 din același act normativ, dispozițiile acestuia se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Din coroborarea celor două prevederi, rezultă că admisibilitatea sesizării întemeiate pe OUG nr. 62/2024 trebuie analizată inclusiv prin raportare la normele generale în materie, cuprinse în art. 519 și art. 520 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, *„Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

De asemenea, potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *„(1) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”*.

Concluzia care se desprinde din coroborarea acestor dispoziții este aceea că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție poate fi dispusă atât de un complet de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță, cât și de un complet de judecată investit cu soluționarea cauzei în calea de atac, iar existența elementului de noutate al problemei de drept nu mai reprezintă o condiție de admisibilitate.

Referitor la dificultatea chestiunii de drept, aceasta rezultă din includerea problemei de drept în domeniul de aplicare al OUG nr. 62/2024 și nestatuarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept.

Curtea apreciază că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât din preambulul

4

OUG nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Potrivit art. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, Curtea constată că obiectul investiției instanței este reprezentat de solicitarea reclamantului de a i se stabili de către pârâtă salarizarea conform Anexei nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu conform Anexei VIII a aceluiași act normativ.

De asemenea, Curtea reține că reclamantul, fiind angajat cu contract individual de muncă la [REDACTAT], face parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, în discuție fiind încadrarea și salarizarea acestuia.

Prin urmare, prezentul litigiu face parte din categoria proceselor la care fac referire dispozițiile art. 1 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, respectiv stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

Prezenta cauză se află în curs de judecată în calea de atac a apelului, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă, ce judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor 271 alin. (2²) din Codul muncii.

Totodată, soluționarea apelului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor Capitolului I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv a Capitolului II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6 din Anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în corelare cu prevederile art. 1 din HG nr. 585/1990 privind înființarea [REDACTAT], art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al [REDACTAT], aprobat prin Ordinul [REDACTAT] nr. 102/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al [REDACTAT] și art. 291 din Legea educației naționale nr. 1/2011, art. 198 din Legea învățământului superior nr. 199/2023.

De asemenea, Curtea constată că, asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În concluzie, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

V. Dispozițiile legale ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

1. HG nr. 585/1990 privind înființarea [redacted]:

„Art. 1 - Pe data prezentei hotărâri se înființează [redacted], ca instituție militară de învățământ superior, subordonată Ministerului Apărării Naționale, avînd sediul în municipiul București și o secție în municipiul Tîrgu Mureș”.

2. Regulamentul de organizare și funcționare al [redacted], aprobat prin Ordinul MAPN nr. 102/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al [redacted]:

„Art. 3. -(1) Personalul din [redacted] include comunitatea universitară, personalul din comandament și personalul auxiliar.

(2) Comunitatea universitară reprezintă totalitatea persoanelor care desfășoară activitate didactică, de cercetare științifică, precum și cei care studiază în instituție”.

3. Legea educației naționale nr. 1/2011 (forma în vigoare până la 03.09.2023):

„Art. 291. -(1) Personalul din învățământul superior este format din personal didactic și personal nedidactic.

(2) Personalul didactic este format din personal didactic de predare/cercetare și personal didactic auxiliar/cercetare din universități, biblioteci universitare și biblioteci centrale universitare. În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, personalul didactic de predare include și instructorii militari, instructorii de informații, precum și instructorii de ordine publică.

(3) Prin personal didactic și de cercetare, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care deține, în mod legal, unul dintre titlurile universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparține unei instituții de învățământ superior și care desfășoară activități didactice și/sau de cercetare.

(4) În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic și cu gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic sau personal didactic auxiliar.

(5) Prin personal didactic titular se înțelege personalul didactic care ocupă o funcție didactică într-o universitate, obținută prin concurs, pe o perioadă nedeterminată, precum și personalul didactic menținut conform prevederilor art. 289 alin. (6), în condițiile legii. Personal didactic titular este și personalul didactic care beneficiază de rezervare de post, în condițiile legii. Cadrele didactice și de cercetare angajate pe perioadă determinată au statut de cadru didactic și de cercetare asociat.

(6) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituție de învățământ superior sau cu o singură instituție de cercetare-dezvoltare; când un cadru didactic desfășoară activități didactice sau de cercetare științifică în mai multe instituții de învățământ superior ori de cercetare-dezvoltare, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic sau de cercetător asociat.

(7) Funcțiilor de cercetare-dezvoltare din universități și personalului care le ocupă li se aplică prevederile Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

(8) În cazul desființării unei unități de învățământ superior de stat, personalul astfel disponibilizat beneficiază de salarii compensatorii, conform legislației în vigoare”.

4. Legea învățământului superior nr. 199/2023:

„Art. 198. -(1) Personalul din învățământul superior este format din personal didactic și personal administrativ din învățământ.

(2) Personalul didactic este format din personal didactic de predare/cercetare și

personal didactic/de cercetare auxiliar din instituții de învățământ superior, biblioteci universitare și biblioteci centrale universitare. În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, personalul didactic de predare include și instructorii militari, instructorii de informații, precum și instructorii de ordine publică.

(3) Prin personal didactic de predare/cercetare, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care deține, în mod legal, una dintre funcțiile didactice universitare sau de cercetare prevăzute de prezenta lege, care aparține unei instituții de învățământ superior și care desfășoară activități didactice și/sau de cercetare.

(4) În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic și cu gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic de predare, personal de cercetare și personal didactic auxiliar.

(5) Funcțiile didactice auxiliare sunt stabilite în anexele legilor de salarizare, cu posibilitatea completării lor prin ordin al ministrului educației și al ministrului muncii și solidarității sociale, în funcție de necesitățile instituțiilor de învățământ superior sau ale bibliotecilor centrale universitare.

(6) Personalul de sprijin în vederea desfășurării procesului educațional printr-o abordare integrată a nevoilor studentului, profesioniști din alte domenii fundamentale ale dezvoltării tânărului, precum sănătate, consiliere/evaluare/terapie psihologică și asistență socială, este încadrat în sistemul de învățământ superior cu statut de personal didactic auxiliar.

5. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

- Capitolul I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 din Anexa nr. I FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "ÎNVĂȚĂMÂNT"

A. Salarii de bază pentru funcțiile din învățământ

4. Funcțiile de conducere pentru funcțiile didactice auxiliare

Nr.crt. 6 - Șef birou

- Capitolul II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6 din Anexa nr. VIII FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "ADMINISTRAȚIE"

B. Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții

I. Salarii de bază pentru funcții de specialitate

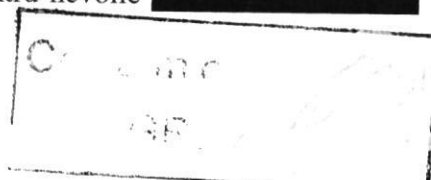
a) Funcții de conducere

nr. crt. 6 - Șef birou, șef atelier, șef stație, șef sector, șef oficiu, șef laborator, șef fermă, șef bază experimentală, șef corp control comercial II, secretar general federație

VI. Opinia completului de judecată:

În limitele necesare pentru a evita antepunerea în cauză, considerăm că esențial pentru dezlegarea problemei de drept este lămurirea a două aspecte, respectiv: dacă se poate asimila categoria de personal cu funcții de conducere (șef birou) din [redacted] cu cea a personalului cu funcții de conducere pentru funcțiile didactice auxiliare, respectiv dacă salarizarea acestui personal se stabilește conform Anexei I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 sau conform Anexei VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6.

În primul rând, Curtea reține că, deși potrivit art. 1 din HG nr. 585/1990 privind înființarea [redacted], acesta s-a înființat ca instituție militară de învățământ superior, pregătirea academică a studenților școlarizați pentru nevoile [redacted]

se realizează în baza unui protocol încheiat între [redacted] și [redacted], iar studenții militari urmează același program de învățământ ca și studenții civili ai facultăților de medicină generală, medicină dentară și respectiv farmacie în cadrul Universității de medicină și farmacie „Carol Davila” București și Universității de medicină, farmacie, științe și tehnologie „George Emil Palade” Târgu Mureș și sunt declarați absolvenți ai acestor universități care eliberează diplomele de licență și nu Institutul Medico-Militar.

Personalul din [redacted] este format din **comunitatea universitară** (compusă din totalitatea persoanelor care desfășoară activitate didactică, de cercetare științifică, precum și cei care studiază în instituție), **personalul din comandament** și **personalul auxiliar**, aspect ce reiese din prevederile art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al [redacted], aprobat prin Ordinul [redacted] nr. 102/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al [redacted].

Conform art. 5 din același Regulament: „Comandamentul este o componentă de bază a [redacted] prin care comandantul exercită actul de comandă în domeniile: activitate de învățământ, ordine interioară și comportament militar, resurse umane, informații militare, logistică generală, cultură, educație și sport, pregătire de comandament și pregătire pentru luptă”.

Totodată, potrivit art. 9 alin. (1) din Regulament: „(1) Funcțiile și structurile subordonate nemijlocit comandantului sunt:

- a) biroul personal;
- b) contabilul-șef;
- c) medicul-șef;
- d) compartimentul documente clasificate;
- e) compartimentul achiziții publice;
- f) personalul didactic și personalul didactic auxiliar;
- g) șeful logisticii”.

Curtea are în vedere că în cadrul [redacted] funcționează și un locțiitor, care exercită nemijlocit conducerea la nivel structural, funcțional și operațional a procesului de învățământ, cercetare științifică și a activităților de logistică și sprijin didactic implicate în conducerea și susținerea materială de specialitate a învățământului și activității de cercetare științifică.

Potrivit art. 8 din Regulament: „(1) Funcțiile și structurile subordonate locțiitorului sunt:

- a) șeful cursurilor;
- b) biroul învățământ și pregătire de luptă;
- c) catedra de pregătire și perfecționare medico-militară;
- d) catedra de pregătire medico-militară Târgu Mureș;
- e) Abrogat(ă)
- f) compartimentul documentare;
- g) biblioteca;
- h) compartimentul informatică”.

În cadrul [redacted], conform susținerilor intimatului pârât, în anul 2023 a fost înființat postul de șef birou gr. II, Biroul Evidență Studenți, scopul principal al înființării acestuia fiind organizarea și conducerea activităților de secretariat și evidență studenți.

Chestiunea care se impune a se clarifica este aceea dacă funcția de șef birou, din cadrul Biroului Evidență Studenți este una auxiliar didactică de conducere, după cum afirmă apelantul reclamant, ceea ce ar determina stabilirea salarizării conform Capitolului I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri

publice (aferentă FAMILIEI OCUPAȚIONALE DE FUNCȚII BUGETARE "ÎNVĂȚĂMÂNT") sau de secretariat și administrație, precum susține intimatul pârât, ceea ce ar determina stabilirea salarizării conform Capitolului II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6 din Anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (aferentă FAMILIEI OCUPAȚIONALE DE FUNCȚII BUGETARE "ADMINISTRAȚIE").

Odată cu intrarea în vigoare, la data de 1 iulie 2017, a Legii-cadru nr. 153/2017, s-a adoptat un nou sistem de salarizare a personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, așa cum reiese din dispozițiile art. 1 alin. (3) din acest act normativ: „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege”. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.”.

Potrivit art. 9 din aceeași lege-cadru, „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I-IX.”.

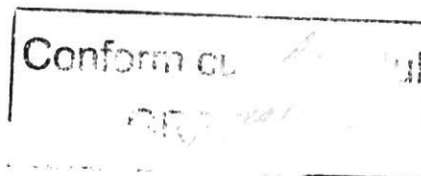
Articolul 10 alin. (1) din același act normativ prevede că: „Salariile de bază sunt diferențiate pe funcții, grade/trepte și gradații”, iar art. 12 alin. (1) din legea-cadru statuează că: „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite”.

Potrivit art. 12 din HG nr. 585/1990 privind înființarea [redacted]: „**Drepturile materiale și bănești ale personalului militar și civil de la [redacted], precum și cheltuielile de școlarizare și întreținere a studenților militari sînt cele reglementate prin actele normative în vigoare pentru personalul [redacted]**”.

Conform art. 76 din Capitolul II, din Anexa nr. VI a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ"): „(1) Personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională beneficiază de drepturile salariale reglementate prin prezenta lege, **potrivit categoriei de personal și domeniului în care își desfășoară activitatea.**

(2) Personalul civil prevăzut la alin. (1) care desfășoară activități în condiții similare cu cele ale personalului militar sau polițiștilor ori funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, după caz, beneficiază de drepturile salariale prevăzute expres pentru personalul civil în prezenta anexă”.

Potrivit art. 291 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011 (în vigoare până la 03.09.2023), personalul din învățământul superior este format din personal didactic și personal nedidactic, iar conform art. 198 alin. (1) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, personalul din învățământul superior este format din personal didactic și personal administrativ din învățământ.

Conform art. 291 din Legea educației naționale nr. 1/2011, personalul didactic este format din personal didactic de predare/cercetare și personal didactic auxiliar/cercetare din universități, biblioteci universitare și biblioteci centrale universitare. În învățământul superior militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, personalul didactic de predare include și instructorii militari, instructorii de informații, precum și instructorii de ordine publică.

În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic și cu gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic sau personal didactic auxiliar.

Aceleași prevederi se regăsesc și la art. 198 din Legea învățământului superior nr. 199/2023.

În plus, art. 198 alin. (5) din Legea învățământului superior nr. 199/2023 prevede că, „(5) Funcțiile didactice auxiliare sunt stabilite în **anexele** legilor de salarizare, cu posibilitatea completării lor prin ordin al ministrului educației și al ministrului muncii și solidarității sociale, în funcție de necesitățile instituțiilor de învățământ superior sau ale bibliotecilor centrale universitare”.

Curtea reține că potrivit art. 14 din Capitolul I din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: „Pentru **funcțiile didactice auxiliare**, care nu se regăsesc în prezenta anexă, se vor utiliza **salariile de bază din anexele** la prezenta lege, **corespunzător fiecărui domeniu de activitate** din sistemul bugetar. Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Ministerul Muncii și Justiției Sociale, va emite, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei legi, un nou ordin privind reglementarea funcțiilor cu statut de personal didactic auxiliar, aplicându-li-se în mod corespunzător celelalte prevederi aplicabile personalului didactic.”.

Legiuitorul a înțeles să stabilească în Anexa nr. I a Legii-cadru următoarele funcții didactice auxiliare: administrator financiar, bibliotecar, informatician, analist programator, secretar instituție/unitate de învățământ, pedagog școlar, laborant, mediator școlar, instructor-animador, corepetitor; instructor de educație extrașcolară, administrator patrimoniu, administrator financiar, bibliotecar, informatician, analist programator, secretar instituție/unitate de învățământ, pedagog școlar, laborant, mediator școlar, instructor-animador, corepetitor, instructor de educație extrașcolară, administrator patrimoniu, administrator financiar, bibliotecar, informatician, analist programator, instructor-animador, instructor educație extrașcolară, secretar instituție/unitate de învățământ, pedagog școlar, corepetitor, șef atelier-școală, tehnician, administrator patrimoniu, laborant, instructor, model, mediator școlar, supraveghetor noapte, în funcție de nivelul studiilor, gradul și treapta profesională.

Totodată, Curtea reține că în aplicarea prevederilor art. 14 din Capitolul I din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost emis Ordinul nr. 3058/943/2018 privind reglementarea funcțiilor cu statut de personal didactic auxiliar care nu se regăsesc în anexa I "Familia ocupațională de funcții bugetare Învățământ" la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, în cuprinsul căruia se regăsesc mai multe funcții, cum ar fi: cercetător științific, asistent de cercetare științifică, asistent, inginer sistem, operator, controlor date, biolog, biochimist, chimist, fizician, inginer agronom, zootehnist, pedolog, sociolog, psiholog, inginer specialist, inginer, subinginer, consilier juridic, referent de specialitate, referent, bibliotecar, bibliotecar arhivist, bibliograf, redactor, tehnoredactor, inginer de sistem, documentarist, conservator, restaurator, analist mănuiitor carte, asistent social, psihopedagog, documentarist, secretar tehnic de redacție, asistent social, secretar de redacție, documentarist, secretar tehnic de redacție, tehnician, căpitan fluvial, șef mecanic fluvial, ofițer punte maritim portuar, ofițer mecanic maritim portuar, ofițer electrician maritim portuar, șef echipaj, timonier fluvial, maestru, maestru de

studii, muzeograf, restaurator, redactor, tehnoredactor, infirmieră, a căror salarizare este stabilită conform fiecărui domeniu de activitate din sistemul bugetar, respectiv potrivit Anexei nr. I, capitolul II - Unități de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și proiectare, lit. b), Anexei nr. VIII, capitolul II, lit. B - Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții, pct. V - Unități de informatică, Anexei nr. II, capitolul I pct. 2, lit. b.4. Unități sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice și unități de asistență medico-socială, Anexei nr. VIII, capitolul II, lit. G - Agricultură, Anexei nr. II, capitolul I pct. 2, lit. b.4. Unități sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice și unități de asistență medico-socială, Anexei nr. VIII, capitolul II, lit. B - Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții, pct. I lit. b, Anexei nr. III, capitolul II, pct. I - Biblioteci naționale sau de importanță națională, stabilite potrivit legii, precum și Biblioteca Academiei Române, lit. b, Anexei nr. II capitolul I pct. 3 - Instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, Anexei nr. III capitolul II pct. II - Alte biblioteci (pentru casa corpului didactic și centru de documentare și informare), Anexei nr. III capitolul IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, Anexei nr. II capitolul I pct. 2 lit. b.4 - Unități sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială, Anexei nr. III capitolul IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, Anexei nr. III capitolul IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, Anexei nr. III capitolul IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, Anexei nr. VIII capitolul II lit. - B Alte unități bugetare de subordine centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții, Anexei nr. VIII capitolul II lit. E - Unități de navigație Pct. I - Salarii de bază pentru funcții de specialitate subpct. 2. - Funcții de execuție, Anexei nr. III, cap. I - Salarii de bază din instituții de spectacole sau concerte naționale ori de importanță națională, pct. II - Alte instituții de spectacole sau concerte, lit. b), pct. 2, Anexei nr. III, cap. I - Salarii de bază din instituții de spectacole sau concerte naționale ori de importanță națională, pct. II - Alte instituții de spectacole sau concerte, lit. b), pct. 3, Anexei nr. III, cap. I - Salarii de bază din instituții de spectacole sau concerte naționale ori de importanță națională, pct. II - Alte instituții de spectacole sau concerte, lit. b), pct. 7, Anexei nr. III, cap. III - Salarii de bază din sistemul muzeelor publice din România, pct. II - Alte muzee, lit. b), pct. 1, Anexei nr. III, cap. III - Salarii de bază din sistemul muzeelor publice din România, pct. II - Alte muzee, lit. b), pct. 6, Anexei nr. III, cap. III - Salarii de bază din sistemul muzeelor publice din România, pct. II - Alte muzee, lit. b), pct. 7, Anexei nr. III, cap. IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, lit. b), pct. 1, Anexei nr. III, cap. IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, lit. b), pct. 3, Anexei nr. III cap. IV - Salarii de bază din presă, edituri, informare documentară și alte instituții publice de cultură, lit. b), pct. 4, Anexei nr. II, cap. I - Unități sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, pct. 2, lit. c4, pct. 1, 2.

Astfel cum reiese din conținutul Legii-cadru nr. 153/2017, pentru a se efectua salarizarea personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, legiuitorul a apelat, ca regulă, la criteriul domeniului de activitate al autorității sau instituției angajatoare corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare inserate în mod distinct în anexele din lege: nr. I - "Învățământ"; nr. II - "Sănătate și asistență socială"; nr. III - "Cultură"; nr. IV - "Diplomație"; nr. V - "Justiție"; nr. VI - "Apărare, ordine publică și securitate națională"; nr. VIII - "Administrație".

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, rezultă că legiuitorul a prevăzut pentru funcțiile didactice auxiliare, două modalități de salarizare: conform Anexei nr. I pentru

funcțiile care se regăsesc în respectiva anexă și conform celorlalte Anexe la Legea-cadru 153/2017, pentru funcțiile didactice auxiliare care nu se regăsesc în Anexa nr. I, corespunzător fiecărui domeniu de activitate din sistemul bugetar”, iar în acest din urmă caz a prevăzut că Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Ministerul Muncii și Justiției Sociale, va emite, în termen de 30 de zile de la publicarea Legii-cadru nr. 153/2017, un nou ordin privind reglementarea funcțiilor cu statut de personal didactic auxiliar, aplicându-li-se în mod corespunzător celelalte prevederi aplicabile personalului didactic, în acest sens fiind emis Ordinul nr. 3058/943/2018 privind reglementarea funcțiilor cu statut de personal didactic auxiliar care nu se regăsesc în anexa I "Familia ocupațională de funcții bugetare Învățământ" la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Referitor la funcțiile de conducere pentru funcțiile didactice auxiliare, legiuitorul a prevăzut că salarizarea acestora se face potrivit Capitolului I, lit. A, pct. 3, din Anexa nr. I FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE "ÎNVĂȚĂMÂNT", aceste funcții fiind în învățământul superior: director, contabil-șef, administrator șef facultate, secretar-șef universitate, secretar-șef facultate, șef serviciu, șef birou.

Totodată, Curtea reține că pentru funcția de șef birou s-a prevăzut salariul de bază în cuprinsul Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv în Anexa VIII, Capitolul II, lit. B („Alte unități bugetare de subordonare centrală și locală, precum și din compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții”), pct. I („Salarii de bază pentru funcții de specialitate), lit. a („Funcții de conducere”), nr. crt. 6.

Așadar, având în vedere că personalul din [REDACTAT] este format din comunitatea universitară (compusă din totalitatea persoanelor care desfășoară activitate didactică, de cercetare științifică, precum și cei care studiază în instituție), personalul din comandament și personalul auxiliar, Curtea apreciază că salarizarea acestora se face potrivit categoriei de personal și domeniului în care fiecare își desfășoară activitatea.

În raport de considerentele expuse anterior, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, în baza art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, Curtea urmează a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Capitolului I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv a Capitolului II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6 din Anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în corelare cu prevederile art. 1 din HG nr. 585/1990 privind înființarea Institutului Medico-Militar, art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al Institutului Medico-Militar, aprobat prin Ordinul MAPN nr. 102/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Medico-Militar și art. 291 din Legea educației naționale nr. 1/2011, art. 198 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, salarizarea personalului cu funcții de conducere (șef birou) din cadrul Institutului Medico-Militar se stabilește conform Anexei I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 sau conform Anexei VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6”.

Totodată, în baza art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă va suspenda judecarea cauzei privind soluționarea apelului formulat de apelantul reclamant [REDACTAT], împotriva sentinței civile nr. 7436 din data de 20.12.2023 pronunțată de Tribunalul București-Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. 25787/3/2023, în

contradictoriu cu intimata pârâtă [REDACTED], până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În baza art. 2 alin. (2) din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Capitolului I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 din Anexa nr. I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv a Capitolului II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6 din Anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în corelare cu prevederile art. 1 din HG nr. 585/1990 privind înființarea Institutului Medico-Militar, art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al Institutului Medico-Militar, aprobat prin Ordinul MAPN nr. 102/2009 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Medico-Militar și art. 291 din Legea educației naționale nr. 1/2011, art. 198 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, salarizarea personalului cu funcții de conducere (șef birou) din cadrul Institutului Medico-Militar se stabilește conform Anexei I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 sau conform Anexei VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6”.

În baza art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă suspendă judecarea cauzei privind soluționarea apelului formulat de apelantul reclamant [REDACTED]

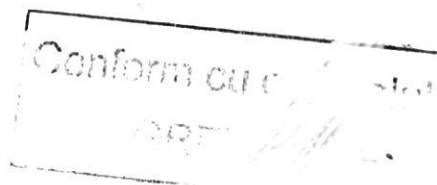
[REDACTED], împotriva sentinței civile nr. 7436 din data de 20.12.2023 pronunțată de Tribunalul București-Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr. 25787/3/2023, în contradictoriu cu intimata pârâtă [REDACTED]

[REDACTED] până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În baza art. 2 alin. (2) din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

Fără cale de atac.

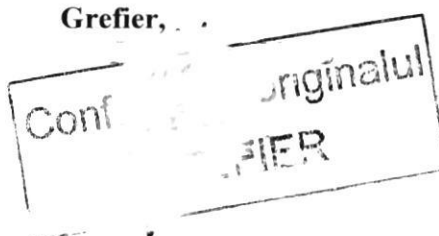
Pronunțată azi 19.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

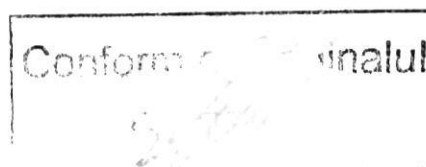
Președinte,

Judecător,

Grefier, . .

Red. M.P./25.09.2024
Tehnored. AIG/

Dosar nr.

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 05 Septembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte

Judecător

Grefier

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelantul reclamant [REDACTED] împotriva încheierii de ședință din data de 13.12.2023 și a sentinței civile nr. 7436/20.12.2023, pronunțate de Tribunalul București, în dosarul nr. 25787/3/2023 în contradictoriu cu intimata pârâtă [REDACTED], cauza având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordinea listei de ședință, au răspuns apelantul reclamant, personal și intimata pârâtă, prin consilier juridic Boatan Corina, conform delegației depuse în ședință.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință privind obiectul cauzei, stadiul procesual, părțile și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, pricina aflându-se la primul termen de judecată în fața instanței de apel.

Curtea dispune indicarea în sistemul Ecris a domiciliului apelantului reclamant, indicat la fila 55 în dosar.

Curtea pune în discuție dacă există chestiuni prealabile discutării probelor în condițiile art. 245-248 din Codul de procedură civilă.

Apelantul reclamant învederează că dorește să fie reprezentat de fiu său, domnul Frunză Marian, care are studii juridice (conform dovezilor ce se regăsesc în dosarul de fond).

Curtea constată că apelantul reclamant a solicitat prin cererea de apel atât anularea încheierii de ședință din data de 13.12.2023 și a sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, cât și rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Apelantul reclamant, prin mandatar, menționează că a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare dintr-o eroare materială și nu susține această cerere.

Curtea, prealabil, pune în discuție incidența prevederilor art. 2 alin. 1 raportat la art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, respectiv sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la salarizarea personalului cu funcții de conducere (șef birou) din cadrul Institutului Medico-Militar, conform Anexei I a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul I, lit. A, pct. 3, nr. crt. 6 sau conform Anexei VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Capitolul II, lit. B, pct. I, lit. a), nr. crt. 6", raportat la prevederile legale menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, a cererii de apel și a întâmpinărilor formulate în cauză.

La interpelarea instanței, apelantul reclamant susține că are cunoștință de conținutul dispozițiilor menționate și apreciază că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și

[REDACTED]

Justiție, întrucât în cauză este vorba despre o chestiune asupra căreia instanța trebuie să decidă că apelantul trebuia să fie salarizat conform Anexei nr.1, și nu despre o chestiune de drept.

Intimata pârâtă, prin consilier juridic apreciază că sunt incidente prevederile O.U.G. nr. 62/2024.

CURTEA,

În temeiul art. 396 alin. 1 și alin. 2 din Codul de procedură civilă, având nevoie de timp pentru a delibera, va dispune amânarea pronunțării la data de 19 septembrie 2024, stabilind că pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 19 septembrie 2024, stabilind că pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, în conformitate cu prevederile art. 396 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată azi, 05 septembrie 2024, în ședință publică.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

